

[Arbejds- og socialministeren.]

har den største tillid til, at de kommunale myndigheder, her socialudvalgene, administrerer på en sund og god måde, og i hvert fald har jeg så meget kendskab til forholdene i Odense kommune, at jeg ved, at de gør det dér.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Johs. Christiansen* til forsvarsministeren.

Vil ministeren oplyse, hvilke skridt han har taget eller agter at tage til sikring mod ulykker her i landet af lignende art som den, der fandt sted på Holmen natten til den 24. november d. å.?

Johs. Christiansen: Jeg tror, at offentligheden som helhed finder det i sin orden, at der gives forsvarsministeren lejlighed til her i tinget at fremsætte en udtalelse om de meget alvorlige forhold, der danner baggrunden for det af mig stillede spørgsmål. Jeg har nok set, at en af forsvarets højere tjenestemænd er kommet ministeren noget i forkøbet med en besvarelse af dette spørgsmål, nemlig ved en udtalelse om, at man siden katastrofen ikke har taget miner ind på Holmen, at planerne til nye værksteder er udarbejdet, og at disse værksteder vil blive opført fjernt fra al beboelse. Jeg går imidlertid ud fra, at den ansvarlige minister foretrækker selv at give det svar på mit spørgsmål, som det efter sit indhold og sagen i sin helhed har krav på, så meget mere som de af den nævnte officer fremsatte udtalelser på ingen måde kan siges at være fyldestgørende.

Det var vel på Holmen, den forfærdende katastrofe indtraf, men Holmen er jo inngulende det eneste sted her i landet, hvor der findes farlige militære anlæg eller depoter. De findes tværtimod efterhånden mange steder, og det er naturligt, at befolkningen med stigende uro spørger, om der kan blive truffet sådanne sikkerhedsforanstaltninger, at nye katastrofer vil kunne undgås.

Må jeg i denne forbindelse henlede ministerens opmærksomhed på nogle oplysninger, som „Roskilde Tidende“ for få dage siden bragte. De går ud på, at der i Roskilde kaserne, ja, endog i kældrene under infirme-

riet, er sammenstuvet meget betydelige lagre af ammunition, der selvsagt frembyder en overordentlig fare for beboerne i det pågældende kvarter, hvis en eksplosion fremkaldes ved en ildløs eller af anden hændelig årsag. I hvor mange andre garnisonsbyer landet over gør tilsvarende forhold sig gældende? Er det hensigten at råde bod på disse tilstande, og, i bekræftende fald, hvornår mener ministeren at det vil kunne ske?

Under behandlingen af forsvarslovene i sommer stillede jeg på mit partis vegne et forslag, der netop tog sigte på at få ændret sådanne forhold af militær art, som frembyder en særlig fare i tæt bebyggede områder. Desværre mente ministeren ikke dengang at kunne gå ind i en realitetsdrøftelse derom, hvad jeg meget beklager, men det er mit håb, at ministeren efter det nu passerede vil tage spørgsmålet op til en nærmere overvejelse. Hvordan dette bør gøres, overlader jeg naturligvis ganske til den højtærede forsvarsminister at tage bestemmelse om, men at en grundig undersøgelse og alvorlig prøvelse af alle herhenhørende forhold og problemer må danne forudsætningen derfor, bør der ikke kunne herske nogen uenighed om.

Nu er det klart, at en sådan undersøgelse og iværksættelse af de som resultat deraf følgende foranstaltninger vil tage sin tid. Det vil derfor være nødvendigt straks at træffe sådanne midlertidige forholdsregler, som i det mindste vil kunne begrænse faren for nye ulykker. Her vil jeg navnlig pege på nødvendigheden af to ting: for det første, at der nu sættes fuld fart på opførelsen af de ammunitionsdepoter, som man jo iøvrigt vidste ville være påkrævet, da man for næsten 3 år siden gik ind i oprustningen, og for det andet, at der overalt, hvor omstændighederne taler derfor, fastlægges et i alle detaljer klart og bestemt aftalt samarbejde mellem militæret og det stedlige brandvæsen. Med al respekt for militærhemmeligheder må cheferne for de respektive brandkorps have kendskab til, hvor og i hvilken mængde eksplosive stoffer findes indenfor det pågældende brandvæsens virkeområde, og af hvilken art de er.

Også andre sikkerhedsforanstaltninger vil forhåbentlig kunne træffes, men herom og